med de kunstige Klæder. Naar der saa er samlet en Flok, saa er der en eller anden, der begynder at spørge ud.

Jeg vil her gengive en Række af Spørgsmaal og Svar, som kan forefalde ved et saadant Møde. Idet en af de indfødte retter lidt paa sig, spørger han paa sin særegne Maade: „Hvor mange Aar har du levet?" „Fem og tyve," svarer Willis. „Hvad, fem og tyve Aar! Du ser ud til at være halvfjerds. Hvad har saaet dit Haar til at blive saa hvidt?" „Jeg er af den Slags Mennesker, der altid har haft hvidt Haar," lyder Svaret.

„Saa—aa! Hvor er du kommen fra?" „Amerika." „Og hvor er det?" „Paa den anden Side Havet, langt borte herfra."

„Hvor langt er det Land, hvor mange Mile?" „Ja, det er mere end jeg ved." „Tænk, han ved ikke hvor langt hans Land er." „Hvor mange Brødre er I?" „Fem."

„Hvorfor er du kommen hertil?" „For at undervise."

„Har du en Søn?" „Nej, jeg har ikke nogen Søn."

„Hvordan kan det være?" „Jeg er ikke gift."

„Ph, bevar os! Fem og tyve Aar og ikke gift? Har I kendt Mage til Stodder?" siger den talende, idet han henvender sig til sine Tilhørere. „En Mand, som ikke har nogen til at gifte sig, naar han er fem og tyve Aar, er det ikke meget ved. — Kan du læse Bøger? — Fryser du ikke i de Klæder, du har paa? Hvorfor er dine Benklæder saa snævre? — Hvad er det for Tingester, du har paa din Frakke?" — „Det er Knapper." „Hvad er de lavet af, og hvor har du faaet dem fra?" — Saadan kan der saa blives ved, til de bliver trætte og gaar, og andre kommer i deres Sted.

Dette kunde maaske synes helt morsomt for en Tid; men i Længden vil det kræve megen Taalmodighed; men det har en Mand, som Willis ogsaa. Han tænker kun paa, hvorledes han bedst kan vinde dem.

Efterhaanden kommer der flere og flere, og Guds Ord bliver forkyndt for dem. Nogle finder Fred og Hvile i Ordet og forkaster deres gamle Guder og bliver virkelige Kristne, andre samler sig i Flokke og taler om disse Mænd, som er kommen dertil fra fjerne Lande, med saa underlige Maneer og en hel ny Lære, der foraarsager, at mange har spottet den store Gud og Aanderne fra Bjergene. Saa bliver der talt baade om det ene og andet. „Nede ved Havnen bor der en Tyffer, som banker sin japanesiske Kone. Han er en slet Mand. Saa er der Willis, han er en god Mand; men ingen maa Intet til hans Lære. Saa er der Pram en anden Missionær, han er en morsom Mand. I Fjor skød han den gale Hund, som havde faaet Rotter i Benene". Folkene har den Tro, at dersom en Hund med Rotter i Benene bider en Mand, saa faar denne ogsaa Rotter i Benene, som kun kan kureres ved, at man spiser Suppe, der er kogt paa Grævlinge Hunde. Pram er en god Mand, fordi han fjernede den gale Hund. Der var meget, de holdt af ham for. Han havde stanset Slagsmaal paa Gaden. Han kunde sidde ned og gaa paa Hjul, han kunde skyde en Fugl i dens Flugt. Han var en god Mand, blev der sagt. Disse to Mænd var saa vidt forskellige i hvad de sik med at gøre. Willis var den rolige, Pram den let bevægelige. Saaledes skete det en Gang, da der var opstaaet Slagsmaal paa Gaden, at Pram slog et Luftspring ind imellem de kæmpende, og saa blev han ved at slaa ud med Arme og Ben, indtil hele Mængden var som troldbundet. Det var noget ukendt for dem og de kæmpende havde glemt at slaas af bare Forskrækkelse, saa formanede han dem til ikke at slaas, fordi det var stygt og tosset. Saadan ses det, at der kan debateres frem og tilbage, om den fremmede og hans Gerning. Undertiden hænder det jo saa ogsaa, at Regeringen griber ind.

Det siges om Koreanerne, at de er forfærdelig durkdrevne i at lyve. Der er intet for smaat og intet for stort i den Retning. Dersom de tror, at det kan tjene dem til Gavn, saa faar det Lov til at gaa for sandt, selv om det er den forteste Usandhed.

Jeg skal her fremdrage et Eksempel, der vil vise os en Koreaners Sind og Tankegang paa det Omraade.

Det sker ikke saa sjældent, at der bliver et Oprør af en eller anden Slags, og som Følge heraf sender Regeringen jo sine Tropper ud for at undertrykke saadanne. Sker det da, at Oprørerne fanges i levende Live, da er de udsatte for de skrækkeligste Pinsler, der kan tænkes. Der prøves da ogsaa paa at komme uden om saadanne og dertil tages saa Løgnen i Tjeneste; men som Regel bliver Synderen pint, indtil han bekender sig at være skyldig. Derefter pines han lidt mere, man bræffer i Ekss. Benene paa ham og saa fæster ham til Side for senere at dræbe ham. Det er ikke saa underligt, at de prøver paa at komme uden om. Der var en saadan Oprører; han var bleven saaret, og saa kom han i Hænder paa en af Missionens Læger. Han var saaret i den ene Skulder. I Stedet for at vaske Saaret ud havde han smurt en Del hjemmelavet Salve i det, som gjorde ondt være. Nu da han kom i Hænderne paa disse fremmede Folk, saa maatte han jo ogsaa se at komme uden om Sandheden. Først fortalte han da, at han var bleven overfaldet af en Tiger og dernæst, at han var faldet ned af Bjergets Skrænt. Det var jo forfærdeligt, mente den store Mand fra det fremmede Land. Saa, du faldt paa Klippen, og straks skød den dig en Kugle i Skulderen! Det gos i den stakkels Koreaner, der troede, at den hvide Mand kunde se lige igennem ham, og saa bekender han det hele og bliver behandlet paa bedste Maade. Det bliver dog være med Armen, og den maa amputeres for at redde hans Liv; men, sagde Koreaneren, det gjorde slet ikke ondt, at faa den af, og for den kødelige Arm gav han mig en aandelig; thi jeg kan mærke Fingrene endnu.

En saadan Mand vil naturligvis vide, hvorfor de har gjort alt dette for ham, og saa henvises der til den nærmeste Missionær, som saa forkynder Kristi Evangelium for ham. Saadanne Mennesker, som kommer under Missionens Indflydelse og mærker den Kærlighed og Opofrelse, der driver Værket, bærer Budskabet videre ud, saa at en Mands Ry kan gaa fra den ene Landsdel til den anden, næsten med Pressens Hurtighed. Der lægges ofte lidt til, og som Følge deraf kan en Historie blive næsten utrolig, efterhaanden som den naar frem.

Saaledes ser vi da ogsaa Læger, Præster og Missionærer arbejde Haand i Haand i Gerningen derude. Det maa der ogsaa til, hvor der skal være Tale om en vellykket Mission. Der er en Ting, som ofte kan hindre Arbejdet, nemlig uordentlig Opførsel af Mennesker, som kommer fra Kristne Lande, som Eksempel herpaa kan med Rette henvises til den tyske Mand, der boede nede ved Havnen med sin japanesiske Kone, der fik Prygl. Hvad det gælder om for Arbejderne er, at staa sammen og benytte al den Kraft der er givet dem til Arbejdets Fremme.

Pressen er dem en god Hjælp. I Korea benyttes denne meget. Der trykkes Traktater og Dele af Bibelen, som saa sendes ud over hele Landet. Det er ikke sikkert, at de, som faar dem, er i Stand til at læse dem; men en Koreaner sætter dog Pris paa at være i Besiddelse af en saadan. Naar der saa kommer en Missionær til saadanne Pladser, hvor der ikke er gjort andet Missionsarbejde end Traktat Udsendelse, saa spørger Folk ud om disse Traktater og alt hvad dertil hører.

Missionen i Korea er en af de mest fremskridende Missioner. Dette har den dog ikke altid været. Den har haft sin Prøvetid; thi det har været gennem mange Trængsler, at Evangeliet har vundet frem.

Missionen begyndtes i Korea af en Gesandt Li, som var bleven døbt i Peking i Aaret 1784. Han udbredte hemmeligt sin Erfaring om Evangeliet og der var ogsaa en ikke liden Tilslutning; men efter at Livet havde blomstret en Tid, kom Regeringen i Tanker om, at det var en farlig Lære, der førtes, og der opstod da den ene Forfølgelse efter den anden. Dette gik endog saa vidt, at der fra 1795—1819 anslaas at have været en Skare paa 800 Mennesker, der har lidt Martyrdøden. Dette har gentaget sig flere Gange siden, og Resultatet har været, at Menighederne har været spredte Gang paa Gang. Flere Missionærer har i Tidens Løb prøvet paa at komme ind i Landet; men ofte er det gaaet saaledes, at de blev dræbte ved Landets Grænse. Aaret 1837 kom to Missionærer ind i Landet ved at vandre paa Isen over Floden Ya-lo-Kiang. Der blev atter Vækkelser, men denne fulgtes som sædvanlig med en Forfølgelse. Paa en Dag dræbtes der 60 Mennesker. Antallet paa dem, der i Korea har lidt Døden for Kristi Evangeliums Skyld, anslaas til 50,000 Mennesker; men til Trods for en saa grusom Forfølgelse har dog Kirken vundet Fremgang i Korea. I Aaret 1861 anslaas de Kristnes Antal til at være en halv Million. Der var 60 Missionærer og 250 indfødte Præster.

Missionen i Korea maa tilregnes Katolikkerne indtil Aaret 1873. Paa den Tid var der en Missionær ved Navn John Ross i Manchuriet. Denne Mand traf sammen med en Del rejsende Koreanere og underviste dem og ligeledes gav han dem Bibelen paa deres eget Tungemaal. Det var Begyndelsen af den evangeliske Mission i Korea. Det er dog kun i de sidste 25 eller 30 Aar, at Missionen har vundet Indgang og Fremgang i dette Land; men Folket er da ogsaa til Gengæld vaagnet op mere end noget andet Folk, til Erkendelse af, at Kristendommen er en virkende og frelsende Magt.

Der er sagt om Kineserne, at de er et Handelsfolk, om Japanerne, at de er et Krigsfolk, men om Koreanerne, at de er et litterært Folk. Derfor kan Pressen, som sagt ogsaa gøre saa stor en Gerning i Missionsarbejdet der mere end mange andre Steder.

Der er, saa vidt jeg har været i Stand til at finde ud, ikke en eneste luthersk Missions-Virksomhed i Korea. Dette synes mig at være en Skam for vort lutherske Kirke; thi der er næppe et Folk, der er mere modtageligt for Kristendommen end netop Koreanerne. Saaledes ser det da ud for Tiden. Koreas forhenværende Religioner var Konfussianismen, Buddhismen og Shjamorusmen med al deres Overtro; men disse er faldet, og Kristendommen gaar frem med Sejr.

Det, der har aabnet det forhenværende lukkede Korea, er Handelstraktaten med Japan fra 1876, hvilken vi ogsaa fik Del i Aar 1882; men særlig gav Krigen mellem Japan og Kina sit Stød til at gøre Regeringen medgørlig; thi Vestens Mænd, Læger og Missionærer, fik da Lejlighed til at vise deres Offervillighed for dem ved at arbejde mod de forskellige Epidemier, Koleraen i Særdeleshed. Denne traf nemlig ogsaa at faa Indgang ved Hoffets Arne, og da maatte der søges Hjælp hos de vesterlandske Læger. Under Slaget ved Pang-Yang, hvor Willis havde sin Virkekreds, fik en Læge for sin Flid og Troskab særlig Udmærkelse af Regeringen. Han blev kendt under Navnet „Sir James paa den hvide Hest" af hele Befolkningen.

Det er særlig Presbyterianerne og Methodisterne, der har missioneret i Korea. Disse to Samfund har i den allernyeste Tid søgt at forene sig, for at Partivæsenet ikke skal staa som en Hindring for deres Mission. De vil række hinanden Broderhaand. Det er det rette Missionssind. Maa vi faa mere af det baade hjemme og ude, saa skal ogsaa vor Gerning lykkes til Guds Ære og Menneskers Frelse.

Guldbryllup

Oleander, Cal., 9. April 1917.

Den 5. April 1917 var det halvtredsindstyve Aar, siden Mr. og Mrs. Søndergaard blev ægteviet hjemme i det gamle Land. De levede i Sønderjylland i flere Aar og kom saa her til Amerika, hvor de boede i Hayward, Cal., i nogle Aar. For nogle Maaneder siden kom de saa her paa Besøg hos Mrs. Søndergaards Søsterson Mr. N. Rosendahl hvor de endnu opholder sig. Den 5. April, som jo var Skærtorsdag, havde vi saa som sædvanlig Gudstjeneste med Altergang om Formiddagen, hvor de to gamle var til Stede. Om Eftermiddagen samledes vi saa igen i Kirken, hvor Pastor A. P. Hansen talte til Brudeparret udfra Es. 46, 3—4: Hører mig — I gamle Søndergaards — o. s. v. og lagde dem saaledes paa Hjerte — og os andre med — Guds Kærlighed og Omsorg baade i de fyndne og de kommende Dage, hvorledes han vil bære os og lade os undkomme, hver den, som vil vende sig til ham og søge Frelse ved hans Haand. Vi sang: „Det er saa vidigt at følges ad." Derefter serveredes Kaffe og Kage i Skolehuset, som var smykket med Blomster og „Streamers" i tre Farver, hvidt, gult og Lavendel. Pastor H. Hansen holdt en Bordtale og sagde blandt andet, at enten man havde levet et Aar eller halvtreds i Ægteskab, saa var Tiden spildt, hvis man ikke havde haft Jesus med, og det er nok værd at lægge sig paa Sinde. En Sang, som vedlægges blev sungen i Hjemmet; den er forfattet af Mrs. M. Jensen i Fresno i Dagens Anledning.

Mr. Søren M. Beck, en af de gamle danske Settlere i Fresno Co,. døde i Marts Maaned af „Lockjan", som han paadrog sig ved at træde paa et rustent Søm, og som, til Trods for at alt gjordes for at redde hans Liv, ikke stod til at kurere. Hans Hustru laa samtidig paa Sanatoriet med et brækket Ben; hun er nu i Bedring og opholder sig hos sin Datter og Svigersøn Mr. og Mrs. Iver Iversen. Mr. Beck blev henved 72 Aar; de er begge Sønderjyder.

Mrs. O. Nielsen har maattet underkaste sig en Operation paa Burnett Sanatorium, men er nu hjemme og er i god Bedring. Mr. Johansens Søn Erik har været meget syg af Lungebetændelse, men er nu lidt bedre; han er fyrre Aar; en anden Søn Svend har meldt sig til U. S. Flaade.

Mr. og Mrs. P. A. Pilegaard er en Tur i Oakland og San Francisco.

Gamle Bedstemoder Jensen, som nu snart bliver halvfems Aar gammel, var med hele Dagen, Skærtorsdag; hun hører ikke fuldt saa godt, siger hun, som da hun var ung, men hun hører nu alligevel paa det Øre, der nu i mange Aar har været vendt til Gud og til hans Folk, er der nogen, som har Sorg, saa beder hun; er der nogen, som er glad, saa er hun glad med dem, og saa takker hun Gud, at det dog saadan gaar an at glædes med hinanden. Er der nogen, som vil gaa Herrens Bud, saa siger hun: Det vil du aldrig komme til at fortryde; og saa griber hun i „Skatkisten" og giver dem et Ord med paa Vejen, og derfor er vi glade ved Bedstemoder Jensen.

Paaasken har altid for mig været en deilig Fest, det var den ogsaa i Aar, og dog alligevel: ja, jeg ved ikke, om det kommer af, at jeg har to Sønner og en Svigersøn, som kan indkaldes naar som helst, men vist er det: Krigsbudskabet stemmer til Alvor og virker nedtrykkende paa mange, saa der spørges: Naar skal dette ende? Venlig Hilsen! Korr.

Ashland Højskole.*)

For et Par Uger siden gav jeg et kort Overblik over Skolearbejdet i den Tid, som er gaaet, denne Gang vil vi se, hvordan en Dag gaar paa Skolen, og vi vil lade en af de unge fortælle derom, thi de er jo gode Jagttagere, naar de da ellers er lysvaagne, for der er selvfølgelig ogsaa unge, der nærmest lover, eller hvis højeste Ideater er Ford, Pigeshow og „poolballs". Saadan var denne unge Mand nu ikke; han skriver saa om en Dag paa Skole saaledes: „Klokkens Lyd er min Fryd," dog med Undtagelse af Morgenklokken, der saa brat river en ud af sine søde Drømme. Som vi ligger allerbedst og sover, kommer den med sit faldende Klingklang. „Ud af Sengen!" „Tøjet paa!" „Paa Hovedet i Vaskefadet" siger den, „og mød med et glad Smil ved Frokostbordet." Det er meget at forlange. For nogle lykkes det, andre naar kun det halve, og en enkelt knap det første.

Det varer kun et Øjeblik med at spise Frokost, og saa er alle rustede til Dagsgerningen. — Nej, endnu ikke! Klokken lyder atter, denne Gang alvorligt, eller maaske det kun synes saa for os. Det er Forstanderen, der ringer til Andagt. Som Lærken om Sommermorgenen begynder sin Dag med at stige mod Himlen under frejdig Sang, begynder vi ogsaa vor Dagsgerning med Bøn og Sang. Først nu er Dagens Arbejde forberedt. I den første Time aabnes Naturens store Lovbog. Elektriciteten, denne lydige Tjener, men tillige strenge Herre, der ikke undser sig for at give forskellig Straf, naar man sætter sine Fingre, hvor man ikke skal, er Genstand for vore Undersøgelser.

*) Det er Forstanderen for Asland Højskole, der indsender denne Artikel. „Den danske Kirke"s Folk hør efter vor Mening ikke formenes at fortælle vore Læsere om Livet paa deres Skoler. Vi ønsker blot, at Folk i „Den forenede danske Kirke" vil gøre Gengæld og fortælle f. Eks. „Dannevirke"s Læsere om Livet paa vore Skoler. Det skorter paa gensidig Kendskab mellem de to danske Samfunds Medlemmer. Meddelelser fra det ene Samfund til det andet gennem vore Blade vil bidrage til at øge Kendskabet. Red.

Sjældent er to Uvenner saa mistænksomme overfor hinanden, som de to Hylde. Marvskugler paa det elektriske Pendul, men ved forstaaende Behandling slutter de sig fast og inderligt til hinanden.

De følgende Timer er dansk og engelsk Sprog. Det svirrer om Ørerne med „rigtig Betoning," „rigtig Stilling af Tungen" „Pronounc", „Ental og Flertal". Vers bliver oplæst med vældig Pathos, medens Prosaen lyder mere hverdagsagtig. Desværre gør denne saa Fordring paa at blive forstaaet, og flere havde derfor paataget sig en forstaaende Mine, men blev forstyrret heri, ved at Pastor Rasmussen kaldte til Foredrag. Der blev talt om en af Historiens mest tragiske Skikkelser, nemlig Saul, Israels første Konge. En Søn af Folket bliver hævet til Kongestillingen under kritiske Forhold. Det var Lykken — maaske Ulykken, der bankede paa hans Dør. Men Kongemagten bliver taget fra ham igen, og han ender som Selvmorder. „Hvorfor?" — Hvorfor?" Ja, dette „hvorfor" var det, Pastor Rasmussen gav Svar paa.

Det er imidlertid blevet Middag. De materielle Krav sker Fyldest, men samtidig drøftes Dagens Begivenheder.

Smaahistorier er velkomne, og hvis en kan aabne sin Mund til at fortælle med, vækker det fortjent Bevundring. En lille Vittighed er egentlig bedre, da den tidt kan siges, medens Gaffelen føres fra Munden til Talerkenen og Retur og derfor ikke sinker videre. Det sker, at man bemærker et tilfreds Smil, der gaar over en eller andens Ansigt. Dette skyldes som Regel en Vittighed, som vedkommende vilde have sagt. Efter Middagen er der et kort Hvil, inden „Timerne" atter begynder. Denne Tid benyttes til Boldspil eller lignende, men snart kaldes der atter til Arbejde. Der er Geografi i første Time. Californiens Rosinfarm, Jowas Sletter, Massachusets Fabrikker og Rocky Mountains Bjergtinder lægges frem for vort Blik og hvisker: „Kom her og opdag din Hytte, her er godt at være." Der er dog ikke lang Tid til Overvejelse desangaaende, thi Gymnastikken skal begynde.

„Alle ret!" lyder det, og de forskellige Øvelser følger Slag i Slag. Snart gaar vi spændtigt og fnejsende som en Prinsesse, snart ligger vi paa Maven med Blikket rettet mod Gulvet som Østerlands ydmyge Slaver, og snart er en paa den høje Hest. Blikket er dog ikke triumferende; thi han skulde ikke have siddet der, men i Stedet for have været ovre i et flot Spring. Paa Trods af Sundhedslære, Sparsommelighed og amerikansk Skik, drikkes Kaffe efter Gymnastikken. De følgende Timer er helliget Historien og Litteraturen. Absolon. „Danmarks Frelse i Nødens Tid" og George Washington, U. S.s Grundlægger, og første Præsident, træder frem for os. „Saadan gjorde vi", lyder det til os, og vi føler, at igennem deres Historie stilles os det Spørgsmaal: „Hvad gør I for Amerika og Danmark?" Af dansk Litteratur blev netop „Søstrene paa Kinnekullen" læst. To unge Pigers Liv er her skildret, to meget forskellige Magter er raadende i deres Sind. Johanna er kærlig og god, Ulrika tænker kun paa Penge. Hun vil først begynde Livet, naar hun har vundet Rigdom nok, men da er det desværre for silde.

„Sorgen har Lysning og derfor den gyder
over dit Arbejd' Forklarelsens Skin"

Det er Sangtimen, der begynder.

Fortsættes paa sidste Side

Luther-Medaljer

prægede i Anledning af

Reformationsfesten.

Billederne viser Medaljens to Sider i fuld Størrelse. Hver Medalje i en net lille Æske.

Priser:

I Kobber 25 Cents. I Bronze 50 Cents.

En større Medalje i Bronce, 2¾ Tommer i Diameter faas for $2.50. Fortrinlig egnet til Fødselsdagsgave i Festaaret.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Reformations-Katekismus.

Udarbejdet i Anledning af 400-Aars

Festen for den lutherske Reformation.

Af Prof. J. Fry, D. D., L. L. D.

Udgivet paa Dansk af

Den f. d. e. l. Kirkes Programskomite.

37 Spørgsmaal og Svar vedrørende Reformationens vigtigste Kendsgerninger.

Et fortrinligt Middel til at udbrede Kendskab til og fremme Interesse for vor lutherske Kirke.

Vær med i dette Arbejde ved at købe og uddele et større eller mindre Antal af disse „Katekismer" blandt Deres Omgivelser.

Pris 10 Cents per Dusin. 75 Cents per 100.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

HERE I STAND!

Narratives and Sketches From Reformation Days.

This book containing as it does 9 separate illustrated true stories from the time of the Reformation, should be found especially suited as a gift book in Lutheran Sunday Schools In view of the approaching quadricentennial celebration, 64 large Pages. 23 pictures. Handsome board Covers. **Price 25 Cents.**

Other Titles in the same Series as follows:

Life of Luther, Life of Christ, Scenes from the Holy Land, Parables of Our Lord, The Victory of the Cross, Paul the Apostle, and Lives of the Apostles.

Special quantity prices (assorted Titles) upon application.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

The Holy City.

Denne smukke og paa Engelsk saa bekendte Sang haves nu paa Lager her. Den er udsat som Solo med Piano Akkompagnement. (Key of A. Flat).

En dansk Oversættelse af Teksten medfølger gratis.

Forlæggerens Pris er 75 Cents.
Vor Specielpris 50 Cents.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Illustrated History of our Country

— Dyson to Date —

Story of
the American People
written by master historians.

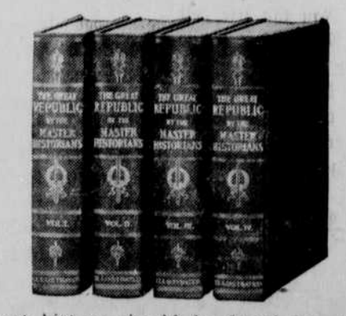

This great history should be found in every American home and it should be read by every American citizen whether native or naturalized.

Four splendid volumes, full library size Clear Print Cloth bouned.

Price — while they last — **only $2.50** postpaid.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Lederen af alle Cushion Sko

Mayer
HONORBILT
CUSHION SKO
For Mænd og Kvinder

Spørg Handleren efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.